

Touha po sněhu

*Ticho je neznámé a přísné
a cosi zlověstného tají
a k dovršení lidské tísně
havrani do měst přilétají*

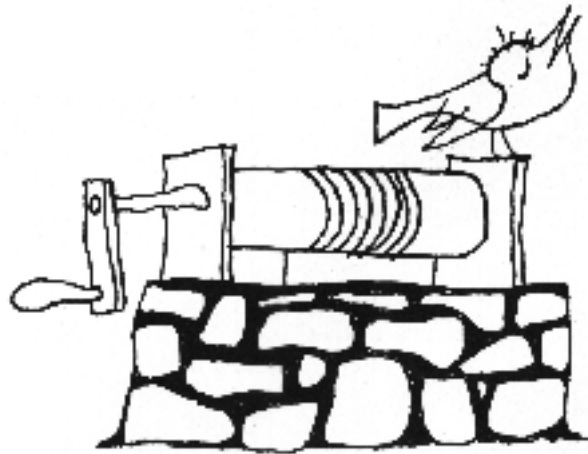
*A mělo by už začít sněžit,
aby zas bylo v parcích bílo
aby se dalo snáze nežít
i když by ticha neubýlo.*

Jan Skácel

Izajáš 1:18 **Pojďte, projednejme to spolu,**
praví Hospodin.

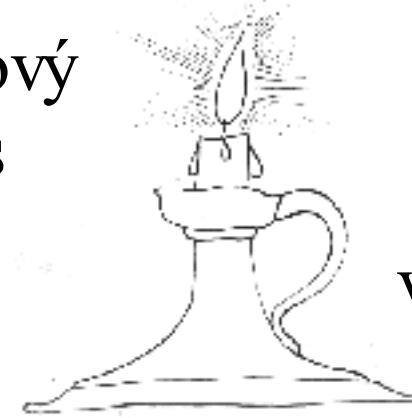
I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat,
zbělejí jako sníh,
i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé
jako vlna.

Žalmy 51:9 **Zbav mě hříchu, očišť**
yzopem a budu čistý,
umyj mě, budu bělejší nad sníh.

Adresa sboru:
J. Karafiáta 159
28601 Čáslav
tel. 327/312851
607/917686
junpavel@quick.cz

sborový dopis

českobratrského
evangelického
sboru

v Čáslavi
vánoce

2001

Požehnané vánoční svátky a dobrý nový rok

Vám všem přeje staršovstvo sboru

Mýdlová bublina a pískoviště...

Před časem jsem zase v TV viděl reklamu. Byla to ta reklama, jak v ní lidé mají kolem sebe takovou „bublinu“, každý svou. Průhlednou bublinu. Leskla se a třásla při každém jejich pohybu. Připomněla mi bubliny, které jsme dělávali jako děti. Z mýdlové vody. Na dlani nebo ve vzduchu bývala krásná. Takhle kolem lidí ani ne. Vypadalo to spíš groteskně.

V té reklamě dřepěly děti v těch svých bublinách na písku, snad z něho zkoušely něco stavět. Chvilí jsem přemýšlel o bublinách, stavbě a písku a připadlo mi, že i v Babel na tom byli líp. Za prvé měli pořádné cihly a pak žádné bubliny okolo sebe (možná, aspoň ze začátku).

Ale tady to jsou jen děti a jen si tak hrají, uklidňoval jsem se.

Nejprve jsem si myslel, že to celé je sociální kritika, že chtějí vyjádřit: každý (uzavřen v tom svém, v té své nafouknuté bublině) si hraje „na tom svém písečku“

Jedno dítě kousalo do jablka (napadlo mě: holčička se možná jmenuje Eva), a pak je podalo druhému dítěti, ať si kousne také (chlapeček by se mohl jmenovat Adam) V tu chvíli bublina praskla. Oběma. Logicky. Zkuste podat skrz (mýdlovou) bublinu někomu jablko nebo ruku, nebo se někoho dotknout.

Pokračování na str. 2

Pokračování ze str. 1

Mně se v tu chvíli nějak ulevilo. Najednou mi to přišlo „konečně normální“. Ale z TV se vzápětí ozvalo jakési zásadní varování a vybídka k životnímu pojištění nebo reklama na vitamíny nebo na léky proti bolení v krku, a mně došlo, že ta bublina měla být jakousi *ochranou* a že teď když praskla, tak najednou je člověk bez ochrany a... „co všechno se může potom stát“...

Člověk se může nakazit... – čím vším se může člověk od druhého nakazit?

Bolestí. Otázkou. Starostí. Láskou. Hněvem. Hloupostí. Nervozitou. Strachem. Vinou...

Vším.

Stačí vzít si od někoho jablko nebo mu svoje na chvíli „půjčit“. (Chvíli jsem měl pocit, že jsem přišel na podstatu „rajského ovoce“). Nebo podat a přijmout ruku. Nebo se druhého dotknout. Nebo ho vzít na vědomí...

Vzpomněl jsem si na jednoho dobrého psychologa, který vyprávěl o tom, jaké to je – když se lidé setkávají. Říkal, že každý má svůj svět. Jakoby takovou bublinu, ale ten psychologsi představoval že spíš celou „planetu“. A říkal, že když se dva lidé potkají, tak ty jejich světy (planety) do sebe narazí, že z toho bývá velký třesk a jak to bolí, a jak se může stát něco s „dosud stabilním světem jednoho“ a co všechno dalšího...

Není divu, že máme strach, že volíme raději tu bublinu, že se držíme od druhých raději dál.

Možná je to takhle bezpečnější, *ale...*

Pak já nevím, co ty, a ty nevíš, co já... Nevím, co ty žiješ, a ty nevíš, co já. Nevím, jak tobě chutná život, nevím, jak chutná tvůj život a naopak.

Není divu, že se pak jeden druhému nějak *ztratí*. (*O tomhle bude letos o vánocích divadlo mládeže – o lidském vzájemném, plíživém ztracení se jednoho druhému, přijďte se podívat!*).

Stejně mi to připadlo „normálnější“, když dětem z reklamy ty bubliny praskly. Opravdu se mi ulevilo. Jako víckrát v životě, když se mi to s nějakým člověkem stalo.

Připadalo by mi hezké, normální – kdybychom sdíleli tenhle jeden dobrý boží svět - dost velké písčoviště – a přitom také svoje životy navzájem. „Ochutnávali je“, (když a jak) to je. Dávali druhým ze svého života „ochutnat“. To není zakázané rajske ovoce, když je umíte přijmout a dát. To je možná to „pravé rajske ovoce“.

Moc hezké by bylo, kdybych věděl, že o to stojí i ten druhý, ne že z toho má jen strach, že si nenafoukne nějakou mýdlovou bublinu znovu a že mi víckrát žádné ovoce už nepodá a já nebudu moci nic podat jemu. Z toho mám opravdu strach.

Hezké by vlastně bylo také, kdyby někdo nad tím „písčovištěm světa“ bděl. Nemyslím někdo z nás, ovšem. Bůh jako hlídač dětského hřiště – to není snad až tak špatná představa, ne?

Možná jsou vánoce zvláštní čas k tomu. Zkusit dát, dát ochutnat a přijmout, ochutnat. Vnímat se, dotýkat se... ve velkém světě, který je Boží.

Ostatně, každá mýdlová bublina jednou praskne, to si ještě pamatuji. Na dlani, ve vzduchu, na zemi. Kdyby se to nedělo nedopatřením a nešťastnou náhodou, ale v dobrém... P.Jun

Vánoční a novoroční program

- ❖ 15.12. v 16.00 tradiční **vánoční výstava** a koncert (připravuje s. Procházková)
- ❖ 20.12. v 15.00 vánoční besídka dětí z **Diakonie Marta**
- ❖ 22.12. v 09.00 **vánoční besídka dětí** s divadlem „Klopýtání za hvězdou“
- ❖ 22.12. v 18.00 **vánoční divadlo mládeže** „Detektivní kancelář ztrát a nálezů“ (písňeshudbu B.Dylana, M.Knopflera, Creedence, G.Harrisona) opět (jako loni) s vlastoručně natočenými video reklamami a reportážemi!
- ❖ 24.12. v 22.00 ekumenická „**půlnoční**“ **bohoslužba** v sousedním kostele ČČSH
- ❖ 25.12. v 09.00 **bohoslužby s Večeří Páně**
- ❖ 26.12. v 09.00 bohoslužby
- ❖ 29.12. v 09.00 bohoslužby, káže br. sen. Hübner
- ❖ 31.12. v 17.00 bohoslužby (poté je možno se zdržet a strávit Silvestrovský večer spolu nebč aspoň jeho část)
- ❖ 1.1. v 09.00 bohoslužby s Večeří Páně

Program života sboru

- **bohoslužby** – neděle 9.00
- bohoslužby v Bousově – první neděle 10.30
- biblická hodina – středa 17.00
- děti – pondělí 16.15
- mládež – pátek nebo sobota (dle dohody) v 17.00
- střední generace – úterý 19.30
- biblická hodina Třemošnice – 2.čtvrtek 17.00
- biblická hodina Horky – 2.středa 18.30
- biblická hodina Vinaře – 4.středa 18.30
- staršovstvo – první středu v měsíci v 18.30

Ze sboru

- Děkujeme srdečně za Vaše dary na salár. Bylo jich v íc než obvykle. **Letos snac** poprvé zaplatíme povinnou částku do „personálního fondu“ (50 000,-). Přesto sboru jeho dluhy zůstávají (80 000,-). Když budete moci přispět darem sboru i kolem vánoc nebo v lednu, budeme velmi rádi.
- Chtěli bychom přes zimu aspoň trochu vylepšit interiér Komenského sálu. Mládež v ymalovala boční stěny, v yčistila podlahu a během zimy bychom chtěl boční stěny (které jsou v lhké a neustále opadávají) obložit (v lastní práci, levným materiálem, podle návrhu architekta).
- náš sbor má péčí Ivana Klinského internetové stránky. Adresa je: www.sweb.cz/evangelici.caslav nebo www.jdi.na/ccecaslav. Jsou na ní některé informace o sboru a pěkné fotografie a začátkem měsíce doplňujeme program. Můžete ji doporučit známým.
- Přikládáme „Leporelo“ – občasník Diakonie Marta. Doporučujeme Vašemu zájmu.